

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/8/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4220010118
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4220010118.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a Mgr. Moniky Farkašovej, v trestnej veci proti obžalovanej I. M., pre prečin zatajania veci podľa § 236 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Komárno (ďalej len „okresný prokurátor“) proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 03.11.2020, sp. zn. 3T/19/2020, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 15. apríla 2021, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku s a

Obžalovaná
I. M. narodená X.X.XXXX v Y., trvale
bytom F. XXX, na slobode

o d s u d z u j e :

Podľa § 236 odsek 1 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, po zistení poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 písmeno l/, písmeno k/ Trestného zákona a zistení priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písmeno m/ Trestného zákona a § 54 Trestného zákona na trest povinnej práce 200 (dvesto) hodín.

Podľa § 55 odsek 1 Trestného zákona je obžalovaná povinná vykonať trest povinnej práce najneskôr do 1 (jedného) roka od nariadenia jeho výkonu.

Podľa § 55 odsek 3 Trestného zákona je obžalovaná povinná vykonať trest povinnej práce osobne a vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Komárno (ďalej len „súd prvého stupňa“) rozsudkom zo dňa 03.11.2020, sp. zn. 3T/19/2020 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) uznal obžalovanú I. M. (ďalej len „obžalovaná“) vinnou zo spáchania prečinu zatajania veci podľa § 236 odsek 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

dňa XX. novembra XXXX v čase okolo XX.XX hod. v Y. na ulici Y. námestie č. XX si prisvojila nájdenú finančnú hotovosť vo výške XXX,- €, pozostávajúcu z bankoviek nominálnych hodnôt 1x10,- €, 2x20,- € a 5x50,- €, ktorá hotovosť sa nachádzala vo výdajníku bankomatu B. banky č. G ktorú si z neho zabudol vziať poškodený N. I. po predchádzajúcej transakcii č. XXXX, vykonanej dňa XX. novembra XXXX v

čase o XX.XX hod., túto zabudnutú finančnú hotovosť neodovzdala, čím spôsobila pre poškodeného N. I., nar. XX.XX.XXXX škodu v celkovej výške XXX,- €.

Za tento trestný čin uložil súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom obžalovanej podľa § 236 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona a podľa § 54 Trestného zákona trest povinnej práce v trvaní 250 (dvestopäťdesiat) hodín.

Podľa § 55 odsek 1 Trestného zákona a § 51 odsek 4 písmeno d/ Trestného zákona uložil obžalovanej povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku uložil obžalovanej povinnosť titulom náhrady škody zaplatiť poškodenému N. I., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Y., C. námestie č. XXXX/XX sumu XXX,- eur.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení, teda včas, odvolanie okresný prokurátor proti výroku o treste v neprospech obžalovanej.

V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že má za to, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu neprihliadol dostatočne na všetky rozhodujúce okolnosti a osobu u páchatelky a nadhodnotil ňou prezentované tvrdenia. Poukazujúc na teoretické východiská týkajúce sa ukladania trestu považoval za zrejmé, že doposiaľ ukladané tresty na obžalovanú nemali dostatočný preventívny účinok a súdom zvolený druh trestu sa mu javil ako nedostatočný. Podotkol, že obžalovaná sa skutku kladeného jej za vinu dopustila necelé dva týždne po nadobudnutí právoplatnosti trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T/115/2019, ktorým jej bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu 2 rokov do 30.10.2021, teda ani hrozba nepodmieneného trestu odňatia slobody u nej významne neovplyvnila jej postoj k rešpektovaniu zákonných noriem. Namietal aj dôvodnosť priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona s tým, že síce je nesporné, že sa v rámci vyhlásenia o vine priznala ku skutku, ktorý jej bol kladený za vinu, absentuje však vyslovenie či prejavenie úprimnej, respektíve akejkolvek ľútosti, tiež jej tvrdenie, že poškodenému mieni v budúcnosti škodu uhradiť, považoval za účelové, keď od skutku uplynul bezmála rok a škodu v sume 300,- eur neuhradila poškodenému čiastočne a ani sa mu neospravedlnila. Uviedol, že argument súdu o tom, že obžalovaná toho času pracuje a je zárobkovo činná nebol objektívne overiteľný. Poukázal i na zákonu nezodpovedajúci výrok súdu o povinnosti obžalovanej nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu, keďže pri aplikovanom treste žiadna skúšobná doba určená nie je, v tejto forme je preto označená časť výroku nevykonateľná.

Navrhol, aby Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, písmeno e/ Trestného poriadku zrušil napadnutý výrok rozsudku o treste a následne podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku obžalovanej uložil trest odňatia slobody vymieraný v dolnej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby a zaradil ju na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu sa vykonalo v neprítomnosti obžalovanej vzhľadom na splnené zákonné podmienky ustanovenia § 293 odsek 5 Trestného poriadku.

Obhajca obžalovanej na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu predložil žiadosť obžalovanej o vykonanie verejného zasadnutia v jej neprítomnosti z dôvodu, že je v práci a zároveň predložil doklady o čiastočnej úhrade škody v sume 250,- eur pre poškodeného, ako aj rovnopis pracovnej zmluvy medzi obžalovanou a zamestnávateľom N.. so sídlom v U.. S poukazom na predložené doklady navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedla, že napriek tomu, že medzičasom zo strany obžalovanej došlo k čiastočnej úhrade škody pre poškodeného, má za to, že odvolanie okresného prokurátora je dôvodné a navrhla mu vyhovieť. Po oboznámení sa s prečítanými dokladmi predloženými obhajcom obžalovanej ponechala na zvážení odvolacieho súdu priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno k/ Trestného zákona.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania niektorého z dôvodov uvedených v podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

Plnením svojej prieskumnej povinnosti v napádanom rozsahu (čo do výroku o treste) odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa pri vykonávaní dôkazov na hlavnom pojednávaní postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonania dôkazov, pričom sa nedopustil žiadnych takých podstatných chýb, ktoré boli porušením ustanovení zabezpečujúcich objasnenie veci alebo právo obhajoby (§ 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku); boli tiež zadovážené všetky dostupné dôkazy nevyhnutné na objasnenie všetkých skutočností dôležitých pre určenie druhu trestu a jeho výmery tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 119 odsek 1 písmeno d/ Trestného poriadku, ktoré dôkazy súd prvého stupňa, potrebné pre svoje rozhodnutie o treste ukladanom obžalovanému na hlavnom pojednávaní v prejednávanej veci, vykonal (§ 321 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku).

Zistenia súdu prvého stupňa dôležité pre určenie druhu trestu a jeho výmery, ktoré mohol mať a mal za preukázané, tak sčasti vychádzajú a sčasti mohli vychádzať z výsledkov z vyššie uvedených hľadísk úplného a zákonným spôsobom vykonaného dokazovania, zodpovedajúceho kritériám uvedeným v § 2 odsek 10 Trestného poriadku, pričom súd prvého stupňa, okrem výnimky ďalej uvedenej pri hodnotení týchto dôkazov postupoval aj podľa ďalšej zásady trestného konania uvedenej v § 2 odsek 12 Trestného poriadku (teda predovšetkým ich v prejednávanej veci hodnotil tak jednotlivo ako aj v ich súhrne, a nepochybne aj podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu) a tiež sa pri ich hodnotení správal aj právnymi úvahami zodpovedajúcimi všetkým ostatným, v prejednávanej veci v tomto štádiu trestného konania do úvahy prichádzajúcim ustanoveniam Trestného zákona.

Odvolací súd sa s v súvislosti s nedostatkami a chybami vo výroku o treste u obžalovanej odvoláva na opodstatnenú námietku odvolateľa - okresného prokurátora v tom smere, že výrok o treste v časti uloženia povinnosti obžalovanej nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu je nevykonateľný a v rozpore s ustanovením § 55 odsek 1 Trestného zákona, keďže pri ukladaní trestu povinnej práce obžalovanému sa neurčuje nijaká skúšobná doba, tá sa určuje iba v rámci podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody. Pokiaľ teda chcel obžalovanú zaviazat' na náhradu škody, ako to citované ustanovenie umožňuje, nemal túto jej povinnosť vymedzovať na plynutie skúšobnej doby, keďže žiadna plynúť nebude. Čiastočne sa tak odvolací súd stotožnil s odvolaním okresného prokurátora.

Odvolací súd podľa § 321 odsek 1 Trestného poriadku zruší napadnutý rozsudok aj:
- ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 321 odsek 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 odsek 1 alebo odsek 2 Trestného poriadku, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 § 321 Trestného poriadku zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného, vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd považoval odvolanie okresného prokurátora sčasti za dôvodné a opodstatnené, podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, odsek 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste a za splnenia podmienok ustanovených v § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám v prejednávanej veci rozhodol rozsudkom tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Odvolací súd mal zároveň po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí, predovšetkým po oboznámení sa s dokladmi o čiastočnej úhrade škody obžalovanou v sume 250,- eur pre poškodeného (z celkovej škody 300,- eur) za to, že obžalovanej je možné priznať ďalšiu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno k/ Trestného zákona, keďže dobrovoľne nahradila poškodenému spôsobenú škodu, i keď nie v celej výške, ale z jej väčšej časti, pričom z predloženej pracovnej zmluvy je zrejmé, že obžalovaná pracuje, takže skoré uhradenie zvyšnej sumy možno z jej strany dôvodne očakávať.

Vo vzťahu k už priznanej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona sa odvolací súd nestotožnil s odvolacou argumentáciou okresného prokurátora, keďže zo zápisnice z hlavného pojednávania zo dňa 03.11.2020 je zrejmé, že obžalovaná popri vyhlásení, že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona uviedla, že ľutuje čo sa stalo a škodu poškodenému uhradí, ktoré okolnosti je v súhrne celkom zrejme možné považovať za prejav vôle v intenciách § 36 písmeno l/ Trestného zákona.

Správne pritom súd prvého stupňa vzhliadol i na prirážajúcu okolnosť v zmysle § 37 písmeno m/ Trestného zákona, teda na okolnosť, že obžalovaná bola už za trestný čin odsúdená. Odpis registra trestov vykazuje 2 záznamy, pričom pri prvom odsúdení trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/208/2009 sa na odsúdenú hľadí, ako by nebola odsúdená, v ďalšom prípade však išlo o odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T/115/2019 za úmyselný trestný čin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 odsek 1 písmeno b/, odsek 3 písmeno a/ so začiatkom jeho páchania dňa 01.10.2018.

V situácii prevažujúceho pomeru poľahčujúcich okolností, keď bol daný dôvod postupu podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona znížiť hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, mal odvolací súd za to (a nestotožnil sa tak v tomto smere s odvolacími námietkami okresného prokurátora), že obžalovanej ukladaný druh trestu v podobe alternatívneho trestu povinnej práce v zníženej výmere 200 hodín zodpovedá všetkým kritériám ustanoveným pre ukladanie trestu v § 34 odsek 4 Trestného zákona a je spôsobilý na dosiahnutie účelu trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona, a to tak v oblasti individuálnej, ako aj v oblasti generálnej prevencie, teda zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovanou tak, že jej zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jej výchovu k tomu, aby viedla riadny život, súčasne aj iných odradí od páchania trestných činov a zároveň dostatočne vyjadrí aj morálne odsúdenie obžalovanej spoločnosťou.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.